

Fra: Jens Chr. Andersen [jensan@um.dk]

Sendt: 3. september 2012 14:22

Til: emk@gadejuristen.dk

Cc: Pui Ling Lau

Emne: Gadejuristens henvendelse til minister for nordisk samarbejde vedrørende ulovlig diskrimination af nordiske statsborgere i Københavns Kommune

Der henvises til Gadejuristens henvendelse af 3. juli 2012 vedr. ulovlig diskrimination af nordiske statsborgere.

Udenrigsministeriet / sekretariatet for ministeren for nordisk samarbejde har haft forelagt sagen for Justitsministeriet og Social- og Integrationsministeriet samt Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og kan svare følgende på de tilskrevne ministeriers vegne:

Justitsministeriet

Nordiske statsborgeres adgang til sociale bistandsydelser i andre nordiske lande end det land, hvor de er statsborgere, er reguleret i den Nordiske Konvention om social bistand og sociale tjenester fra 1994, som også regulerer, hvilke konsekvenser det kan medføre, når en nordisk statsborger modtager sociale bistandsydelser.

Det fremgår af konventionens artikel 7, at □En nordisk statsborger kan ikke hjemsendes på grund af vedkommendes behov for social bistand, såfremt hans familieforhold, tilknytning til bopælslandet eller omstændighederne i øvrigt taler for, at han bør forblive der, og i alle tilfælde ikke såfremt han i de sidste 3 år har haft lovlig bopæl i landet.□

Ifølge udlændingelovens § 18 bortfalder retten til ophold her i landet, når der af forsørgelsesmæssige grunde er truffet afgørelse om, at en udlænding, der ikke har de fornødne midler til sit underhold, skal hjemsendes.

Det fremgår af lov om aktiv socialpolitik § 3, stk. 4, at hvis en nordisk ikke-dansk statsborger (en statsborger i en EU/EØS-medlemsstat), der ikke er berettiget til ophold efter fællesskabsretlige regler, får behov for vedvarende hjælp, afgør Udlændingestyrelsen, om den pågældende skal hjemsendes. Hjælp til forsørgelse anses for vedvarende, hvis den er ydet i mere end ½ år eller må påregnes at ville vare i mere end ½ år, jf. lov om aktiv socialpolitik § 3, stk. 3. Ifølge § 3, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik kan nordiske statsborgere ikke hjemsendes, hvis de lovligt har boet i Danmark i mere end de sidste 3 år.

I praksis behandles disse sager ved, at kommunerne indberetter til Udlændingestyrelsen, når en nordisk statsborger, der lovligt har boet her i landet under 3 år, må påregnes at ville have brug for vedvarende hjælp i mere end et halvt år. Kommunerne skal desuden orientere den pågældende nordiske statsborger om, at der vil ske indberetning til Udlændingestyrelsen med henblik på, at der træffes afgørelse efter aktivlovens § 3, stk. 4, om hvorvidt den pågældende skal hjemsendes.

Det bemærkes desuden, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med afgørelser om hjemsendelse af nordiske statsborgere foretager en vurdering af sagens faktiske omstændigheder, herunder om der er begrænsninger i udlændingemyndighedernes mulighed for at hjemsende den pågældende, såfremt vedkommende som EU/EØS-statsborger er berettiget til ophold i Danmark efter fællesskabsretlige regler. Ved hjemsendelsesafgørelsen skal der desuden i overensstemmelse med konventionen tages hensyn til hjemsendelsens konsekvenser for den pågældende, herunder på baggrund af vedkommendes familieforhold eller øvrige tilknytning til Danmark, varigheden af ophold i Danmark, helbredsmæssige forhold, mv.

Social- og Integrationsministeriet

Det fremgår af den Nordiske Konvention om social bistand og sociale tjenester med ikrafttrædelse 1. oktober 1996, at □[e]n person, som er omfattet af konventionen, og som under lovligt midlertidigt ophold i et nordisk land får et umiddelbart behov for social bistand og sociale tjenester, skal fra opholdslandet modtage en sådan bistand efter landets lovgivning, som behovet for hjælp tilsiger.□ (art. 6)

En person er omfattet af den Nordiske Konvention om social bistand og sociale tjenester, hvis personen er nordisk statsborger eller har lovlig bopæl i et nordisk land.

Serviceovens § 2, stk. 1 angiver, at □[e]nhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.□

Denne bestemmelse er blevet præciseret i svar på spørgsmål stillet af Socialudvalget 7. maj 1997:

□ Spørgsmål 14:

"Lovforslagets § 2 foreskriver, at enhver, der opholder sig her i landet har ret til hjælp efter loven. Hvor langt strækker denne ret sig? Hvem kan benytte sig af denne ret? Hvem kan ikke benytte sig af loven?"

Svar:

Forslaget til servicelovens § 2, stk. 1, er en videreførelse af bistandslovens § 1, hvorefter personer, der lovligt opholder sig i Danmark, uanset nationalitet, har ret til ydelser efter loven. Der kan fx være behov for personlig hjælp, omsorg og pleje, ledsagelse og kontaktperson, dækning af nødvendige merudgifter eller hjælpemidler. Behovet kan opstå såvel i personens eget hjem som i et botilbud efter serviceloven. Ud over at give hjemmel til, at personer med bopæl her i landet har ret til pågældende ydelser, sikrer bestemmelsen også, at der vil være mulighed for at yde hjælp af mere akut karakter til personer, der mere eller mindre midlertidigt har ophold i Danmark. For så vidt angår serviceydelser, som fx personlig bistand, betyder dette, at der i mere akutte tilfælde vil kunne ydes den nødvendige hjælp. Derimod vil støtte til hjælpemidler normalt kun kunne komme på tale som opfølgning på behandling eller lignende.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at der skal gives borgere med bopæl i udlandet mulighed for at blive udstyret med fx hjælpemidler under et kortvarigt ophold her i Danmark. Hjælp ydet her i landet ophører som udgangspunkt, når pågældende forlader Danmark igen. □

Dersom der er tale om en konkret sag, hvori en kommune har truffet en afgørelse, har borgeren mulighed for at klage over afgørelsen ved at indbringe sagen for De Sociale Nævn. Kommunen har pligt til at udlevere den relevante klagevejledning til borgeren.

Er der tale om fejl eller mangler ved selve sagsbehandlingen, kan borgeren rette henvendelse til den ansvarlige borgmester eller forvaltning med en evt. klage.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse bekræfter, at en person med bopæl her i landet i henhold til sundhedslovens § 7, stk. 1, har ret til lovens ydelser. Ved bopæl her i landet forstås efter § 7, stk. 2, at man er tilmeldt Folkeregisteret. Hertil kommer, at der naturligvis skal være tilstrækkelig sundhedsfaglig indikation for at påbegynde behandling m.v., også for behandling af stofmisbrugere i henhold til sundhedslovens § 142, som nævnes i Gadejuristens henvendelse.

-

Med venlig hilsen

Jens Chr. Andersen

JENS CHR. ANDERSEN / JENSAN@UM.DK
FULDMÆGTIG / NEA / SEKRETARIATET FOR MINISTEREN FOR NORDISK SAMARBEJDE
DIREKTE 33920415 / MOBIL 25267675

UDENRIGSMINISTERIET
ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K
TLF. +45 3392 0000 / WWW.UM.DK

 Please consider the environment before printing this message